

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

2012/2294(INI)

19.9.2013

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego
i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie ekoinnowacji – tworzenie miejsc pracy i generowanie wzrostu
dzięki polityce ochrony środowiska
(2012/2294(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Phil Bennion

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając strategię „Europa 2020”, która wzywa do działania na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego, sprzyjającego włączeniu społecznemu,
 - uwzględniając nowy instrument „gwarancja dla młodzieży”,
 - uwzględniając sprawozdanie Eurofound ze stycznia 2013 r. pt. „Ekologizacja przemysłu w UE: Prognozowane skutki w kategoriach liczebności i jakości miejsc pracy oraz zarządzanie tymi skutkami” i powiązaną bazę danych badań sytuacyjnych,
 - uwzględniając sprawozdanie Eurofound z 2011 r. pt. „Stosunki pracy i zrównoważony rozwój: rola partnerów społecznych w przejściu na gospodarkę ekologiczną”,
- A. mając na uwadze, że ekoinnovazione jest podstawą do opracowania strategii UE na rzecz wzrostu zrównoważonego pod względem środowiskowym, gospodarczym i społecznym, tworzącego możliwości zatrudnienia wysokiej jakości w wielu sektorach;
- B. mając na uwadze niepokojący wzrost bezrobocia wśród ludzi młodych oraz zdecydowaną potrzebę podjęcia działań politycznych, które dostarczyłyby młodym ludziom większych możliwości lepszego zatrudnienia;
- C. mając na uwadze, że zmiana ta może ustabilizować sytuację w zakresie zatrudnienia i zwiększyć liczbę miejsc pracy, przynosząc znaczne efekty mnożnikowe; mając na uwadze, że tam, gdzie stworzono stabilne warunki ramowe, można odnotować stały wzrost możliwości i bezpieczeństwa zatrudnienia, ustabilizowany wzrostem wywozu;
- D. mając na uwadze, że Parlament przyjął z zadowoleniem inicjatywę Komisji „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy”, w której uznano potrzebę współpracy z państwami członkowskimi;
- E. mając na uwadze, że w rezolucji Parlamentu z dnia 7 września 2010 r. w sprawie rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie miejsc pracy¹ powołano się na definicję ILO dotyczącą stabilnych miejsc pracy oraz podkreślono ważną rolę ekoinnovazione we wszystkich branżach przemysłowych i wytwórczych;
1. zwraca uwagę na potencjał bezpośredniego i pośredniego tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości w drodze pełnej realizacji strategii „Europa 2020”; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do wzmożenia starań w tym obszarze; wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja wspiera zintegrowaną strategię na rzecz ekologicznego wzrostu w ramach inicjatywy przewodniej „Unia innowacji”, a w szczególności plan działania w zakresie ekoinnovazione jako krok w dobrym kierunku;

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0299.

2. podkreśla, że sukces ekoinnowacji wymaga bardziej ukierunkowanych i długoterminowych inwestycji, obejmujących w szczególności edukację i szkolenie, badania i rozwój, jak również infrastrukturę;
3. podkreśla, że ekoinnowacja otwiera szeroki wachlarz możliwości zatrudnienia na różnych poziomach kompetencji, w tym w zakresie ekoprojektów i badań naukowych, rozwoju i innowacji oraz w sektorze wiedzy, co wymaga wyższego poziomu edukacji, a także wiąże się z zadaniami z sektora produkcji wymagającymi większego zakresu praktycznych umiejętności; stwierdza ponadto, że pracownicy wszystkich szczebli mogą proponować ekoinnowacje ulepszające lub zmieniające łańcuch produkcji;
4. zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia efektywności energetycznej budynków, wzrostu udziału energii odnawialnej, technologii środowiskowej, zrównoważonego transportu i mobilności, zrównoważonego rolnictwa, gospodarki leśnej i rybołówstwa oraz doradztwa poprzez usługi w zakresie ochrony środowiska, recyklingu/ponownego wykorzystania odpadów, procesów produkcyjnych z wykorzystaniem małej ilości surowców i planowania potrzeb materiałowych w zamkniętej pętli, ekoprojektów oraz inwestycji w sektorze wiedzy w celu osiągnięcia założeń strategii „Europa 2020” w dziedzinie zatrudnienia i wykorzystania możliwości zatrudnienia w ramach nowej gospodarki zrównoważonej; zwraca uwagę, że sektor usług i sektor gospodarki społecznej mają również duży potencjał w zakresie zatrudnienia ekologicznego;
5. jest głęboko przekonany, że oparta na gospodarce rynkowej polityka ochrony środowiska może stać się siłą napędową wzrostu i zatrudnienia we wszystkich gałęziach przemysłu, i podkreśla, że przewidywalne i przyjazne inwestycjom warunki ramowe stanowią podstawę, dzięki której innowacyjne przedsiębiorstwa mogą optymalnie wykorzystać te szanse z korzyścią dla środowiska i pracowników;
6. uznaje, że włączenie do gospodarki nowych niszowych gałęzi przedsiębiorczości przyciągnie młode pokolenie pracowników i stworzy nowe możliwości zatrudnienia w obszarze ekoinnowacji;
7. podkreśla znaczenie ekoinnowacji wdrażanych na szczeblu gospodarki krajowej, branży nieruchomości i rolnictwa, ponieważ umożliwiają one obywatelom czynny udział oraz wzrost zatrudnienia w mikroprzedsiębiorstwach, na przykład przy lokalnej obróbce i ponownym wykorzystaniu odpadów, produkcji i oszczędzaniu energii oraz w innych dziedzinach ekoinnowacji;
8. przyznaje, że ekoinnowacja daje zdecydowane możliwości nowym niszowym gałęziom przedsiębiorczości, dostarczając MŚP, osobom podejmującym własną działalność i przedsiębiorcom możliwości korzystania z nowych modeli rynkowych biznesowych oraz umożliwiając rewitalizację tradycyjnym gałęziom działalności gospodarczej poprzez możliwość przekształcenia tradycyjnych miejsc pracy w bardziej ekologiczne dzięki przyjęciu zrównoważonych zasobooszczędnych metod produkcji i pracy;
9. zaleca promowanie kreatywnego i innowacyjnego potencjału młodych ludzi, w dążeniu do trwałego wzrostu oraz poprawę ich dostępu do funduszy;
10. podkreśla dwojakie korzyści środowiskowe i gospodarcze wynikające z przejścia na

zrównoważoną ekologiczną gospodarkę w zakresie tworzenia trwałych miejsc zatrudnienia zarówno w UE, jak i w krajach rozwijających się na całym świecie, poprzez udział w wytwarzaniu nowatorskich paliw i materiałów, a także w zakresie tworzenia miejsc pracy w związku z przetwarzaniem i dystrybucją biomateriałów dla przedsiębiorstw oraz konsumentów publicznych, prywatnych i krajowych; podkreśla, że możliwości te powinny przyczynić się do powstania trwałych miejsc pracy dobrej jakości, zarówno dla pracowników wykwalifikowanych, jak i niewykwalifikowanych; przyznaje, że trwałe długookresowe ramy wspierania zrównoważonego rozwoju powinny zostać opracowane przy wykorzystaniu dostępnych instrumentów finansowych;

11. zwraca uwagę na złożone wyzwania związane z bezpieczeństwem żywnościowym, zmianą klimatu, jakością gleby, niedostatkiem surowców, przejściem na systemy energii odnawialnej oraz efektywności energetycznej itp.; przyznaje, że ekoinnovazione może odegrać ważną rolę w odpowiedzi na wiele z tych wyzwań; przypomina, że przejście na taki model gospodarki wymaga całościowego podejścia obejmującego edukację, szkolenie, rozwój, badania i innowacje, inwestycje w sektorze prywatnym i publicznym oraz rozwój infrastruktury, przy czym każdy z tych aspektów sprzyja zróżnicowanym i zrównoważonym możliwościom w zakresie zatrudnienia;
12. podkreśla potencjalne efekty synergii ekoinnovazione polegające na tworzeniu trwałych i dobrych jakościowo miejsc pracy, ochronie środowiska i redukcji zależności gospodarczych;
13. zwraca szczególną uwagę na znaczenie dostępu do odpowiednich szkoleń i rozwijania umiejętności w ramach ekoinnovazione w celu zarówno zapewnienia potrzebnej wykwalifikowanej siły roboczej dla pracodawców, jak i wyposażenia młodych ludzi w niezbędną wiedzę, umiejętności i kwalifikacje gwarantujące im dostęp do nowo powstających innowacyjnych możliwości zatrudnienia oraz ułatwiające im przejście z sektorów tracących na znaczeniu do nowych ekologicznych sektorów; podkreśla w tym kontekście powstałe możliwości praktyk zawodowych dla osób z terenów wiejskich oraz inne formy szkolenia zawodowego w celu rozwijania tych nowych umiejętności;
14. podkreśla, że badania naukowe są podstawą innowacji i ekoinnovazione; zwraca uwagę na to, że duży potencjał wzrostu gospodarczego ekoinnovazione oraz szansa Europy na to, aby stać się światowym liderem w tym obszarze, wiążą się z nowymi miejscami pracy wysokiej jakości;
15. nawołuje do promowania wykorzystania najlepszych ekoinnovazione, szczególnie w krajach rozwijających się, gdzie np. sprawniejszy proces produkcji węgla drzewnego, toalety kompostujące, wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii, systemy uzdatniania wody i wiele innych innowacji może znacząco i przy stosunkowo niskich kosztach poprawić poziom jakości życia, polepszyć standardy zdrowotne oraz promować zrównoważoną przedsiębiorczość i zatrudnienie;
16. podkreśla znaczącą rolę partnerstwa i synergii między sektorem edukacji, przedsiębiorstwami oraz władzami regionalnymi i lokalnymi w zapewnieniu odpowiedniego szkolenia, w tym w obszarze nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, zarówno dla mężczyzn, jak i kobiet, doradztwa zawodowego, jakości, finansowanych praktyk zawodowych i możliwości korzystania z dwutorowego systemu

kształcenia, z myślą o zapewnieniu powszechnego dostępu do zatrudnienia i wysokiej jakości miejsc pracy powstających dzięki ekoinnovazione;

17. nawołuje państwa członkowskie do wprowadzenia zachęt dla przedsiębiorstw, a w szczególności MŚP, by wspierały one większe inwestycje w działalność badawczo-rozwojową w sektorze prywatnym; w tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem plan działania w zakresie ekoinnovazione;
18. wzywa państwa członkowskie do zacieśniania współpracy transgranicznej w celu zapewnienia rozpowszechniania technologii i najlepszych praktyk na obszarze UE, a tym samym zwiększenia konkurencyjności Europy;
19. w kontekście zapewnienia społecznie odpowiedzialnego przejścia na wysokiej jakości ekologiczne miejsca pracy wzywa państwa członkowskie do wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego na cele programów ukierunkowanych na podnoszenie kwalifikacji, szkolenie i zmianę kwalifikacji pracowników w najkrótszym możliwym czasie.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	18.9.2013						
Wynik głosowania końcowego	<table><tr><td>+: </td><td>38</td></tr><tr><td>–: </td><td>0</td></tr><tr><td>0: </td><td>1</td></tr></table>	+:	38	–:	0	0:	1
+:	38						
–:	0						
0:	1						
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni						
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Claudette Abela Baldacchino, Georges Bach, Jürgen Creutzmann, Sergio Gutiérrez Prieto, Anthea McIntyre, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopoulou						